

De Saamwerker

Orgaan van de bond
van Christelijke
Gereformeerde
Mannenverenigingen
in Nederland

75ste jaargang
februari 2018

1

PAGINA IN DIT NUMMER:

- 2 Van de voorzitter
- 3 Verzwegen, beleden en vergeven zonden
- 5 Bijbelstudie Psalm 102
- 8 De brief aan een ouderling
- 11 Nieuws uit Veenendaal
- 12 Beknopte Gereformeerde Dogmatiek
- 14 Vragen staat vrij
- 15 Boekbespreking
- 16 Sprekers voor de mannenthemadagen

Colofon

**Uitgave van de Bond van Christelijke
Gereformeerde Mannenverenigingen
in Nederland**

Internet: www.mannenbond-cgk.nl

Verschijnt 4x per jaar

Volgende uitgave D.V. medio april

Commissie van redactie

A. Kok, Veenendaal
ds. C.J. Droger, Vlaardingen

Redactieadres

A. Kok
Regentesselaan 66
3905 GX Veenendaal
telefoon: 0318-529646
akok@kliksafe.nl

Secretariaat

A. Kok
Regentesselaan 66
3905 GX Veenendaal
telefoon 0318-529646
e-mail: administratie@mannenbond-cgk.nl
(voor boekrecensies, ledenadministratie
e.d.)

Abonnement

Leden € 12,50 per jaar
Niet-leden € 17,50 per jaar
Losse nummers € 2,50 per exemplaar
Postgiro NL23INGB0000992401 t.n.v.
Bond van Chr. Geref. M.V. te Zeist

© Bond van Christelijke Gereformeerde Mannenverenigingen
in Nederland

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag
worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, opgeslagen
in een geautomatiseerd gegevensbestand of uitgezonden,
hetzij elektronisch, mechanisch door middel van fotokopie,
microfilm, opname of op welke wijze dan ook, zonder voor-
afgaande schriftelijke toestemming van de rechthebbende op
het auteursrecht.

Van de voorzitter

Een paar weken geleden vond in onze gemeente de jaarvergadering van onze mannenvereniging plaats. Traditiegetrouw nodigen wij dan een spreker uit van buiten de gemeente en dit jaar was dat br. Richard Groenenboom van de Stichting De Ondergrondse Kerk. Op een indringende manier bepaalde hij ons door woorden en beelden bij wat christenen in India en Vietnam aangedaan werd en wordt. Het was om stil van te worden. Tegelijk hoorden we van een bijzondere geloofsmoed en een diep vertrouwen op de HEERE bij hen. De vraag werd ons gesteld: wat kunnen wij van deze broeders en zusters leren voor ons zelf? En wat zouden wij doen, als er een pistool op ons hoofd wordt gezet en de vraag ons wordt toegebeten: 'Ben je christen?' Als het antwoord 'ja' klinkt, volgt vaak een kogel... We kregen veel te denken die avond en ook daarna. Op deze plaats geef ik deze vragen aan u door. Laten we bidden om verdieping van ons eigen geloofsleven, opdat ook wij iets mogen hebben van die geloofsmoed en van dat vertrouwen van vervolgd christenen. En laten we tegelijk bidden voor de vele christenen (ruim 200 miljoen), die overal ter wereld vervolgd en verdrukt, gemarteld en vernederd worden. In ons comfortabele Westen zouden we bijna vergeten dat een groot deel van Gods kerk in deze wereld een vervolgd kerk is. Tot versterking van het geloof zijn de samenkomsten van de mannenvereniging een mooi middel. Ik wens u de komende tijd weer gezegende avonden toe!

Een liefdevolle groet, broeders!

Ds. C.J. Droger

Verzwegen, beleden en vergeven zonden

Ds. A.J.T. Ruis

Toen ik zweeg, werden mijn beenderen verouderd in mijn brullen de ganse dag. Want Uw hand was dag en nacht zwaar op mij, mijn sap werd veranderd in zomerdroogten. Sela. Mijn zonde maakte ik U bekend en mijn ongerechtigheid bedekte ik niet. Ik zeide: Ik zal belijdenis van mijn overtredingen doen voor de Heere; en Gij vergaaft de ongerechtigheid mijner zonde. Sela. Psalm 32: 3 t/m 5

‘Spreeken is zilver, zwijgen goud’, zo luidt een bekend spreekwoord. Hoe vaak dat spreekwoord ook waar is, er is een situatie waarin zwijgen allerminst goud is. Integendeel: lees maar hoe David daarover spreekt in psalm 32.

Verzwegen zonden

In onze tekst blikte David terug op een donkere periode in zijn leven. Een periode die beheerst wordt door bepaalde zonden. Aan welke zonden David concreet denkt, wordt niet duidelijk. Wel blijkt uit de drie verschillende woorden die hij gebruikt voor zijn zonden, dat hij iets heeft verstaan van het gewicht ervan. Hij is een opstandeling tegen God; een krom en verkeerd mens, een doelmisser.

Eén zonde van David wordt ons wel genoemd. We lezen in vers 3: ‘ik zweeg’. David zwijgt! Dat wil zeggen: hij zwijgt over zijn zonde tegenover de Heere. Hij belijdt zijn zonde niet voor Gods aangezicht. ‘Ik zweeg’ – dat geldt niet alleen voor David, maar van nature ook voor u, voor jou en mij. Zonder uitzondering. Wij zwijgen voor de Heere. Althans: voor zover het onze zonden betreft. O zeker, het kan best dat ik op bepaalde momenten heel veel te vertellen

heb. Ook tegenover God. Ik bid. Lang en uitgebreid. Ik breng allerlei zaken voor het aangezicht van de Heere. Maar als het nu gaat om mijn zonden – om die heel concrete zonden waar ik zo aan vastzit – dan geldt: ik zwijg. En waarom zwijg ik? Omdat ik niet eerlijk wil worden voor God. Omdat ik niet als een schuldige zondaar voor Hem wil komen te staan. Omdat ik me staande wil houden in een leven van zonde, waar Hij buitengesloten blijft. Nog iets aangrijpends: die zwijgende mond komt niet alleen voor bij een mens van nature, maar kan zelfs voorkomen na ontvangen genade. Kijkt u maar naar David. De spiegel wordt dus voorgehouden aan ons allen: ben ik op dit moment (nog altijd) en zwijger tegenover God, waar het mijn zonde(n) betreft?

Beleden zonden

Als David zwijgt, krijgt hij te maken met Gods hand. Gods hand gaat zwaar op hem rusten. David wordt onrustig. Hij krijgt te maken met tegenslag. Hij wordt ziek. Zelfs zo ziek, dat hij dichtbij de dood komt. Zijn levensvocht wordt veranderd in zomerse droogte. Herkent u dat? Of jij? Dat de hand van de Heere zwaar op u, op jou drukt? Je voelt je benauwd en rusteloos. Ziek misschien wel. En je vraagt naar de reden: waarom? Die vraag is niet in het algemeen te beantwoorden. Maar is het misschien omdat u of jij zwijgt? Je zonden niet wilt belijden voor de Heere? Niet eerlijk wilt worden voor God? Kijk dan ligt er genade in, dat de Heere het David zo moeilijk maakt in zijn leven. Dat de nood zo groot wordt. Want dat gebruikt de Heere om David op de plaats te brengen waar hij eerlijk

wordt voor God. Verzwegen zonden worden: beleden zonden. We horen het David zeggen in vers 5a: 'Mijn zonde maakte ik U bekend en mijn ongerechtigheid bedekte ik niet. Ik zei: Ik zal belijdenis doen voor de HEERE'. Wat valt op in die woorden? Om te beginnen, dat Davids belijdenis een heel bewuste zaak is. David mompelt niet tussen allerlei zinnen door, dat hij ok nog wat gezondigd heeft. Nee, hij neemt het zich heel bewust voor: 'Ik zal belijdenis doen'. Daarin klinkt iets door van het 'ernstig overleg' dat eerst in Davids ziel heeft plaatsgevonden. Opvallend is ook, dat David echt eerlijk gemaakt is. Hij bedekt zijn ongerechtigheid niet langer. Eerlijk komt hij ermee voor de dag. En het derde: Hij doet belijdenis 'voor de HEERE'. Hij stelt zich met zijn zonde voor het aangezicht van de heilige God. En onlosmakelijk daarmee verbonden: hij buigt voor de Heere: 'ik heb gedaan wat kwaad was in Uw oog. Daarom ben ik, Heere, uw gramschap dubbel waardig'. De vraag naar ons toe: kennen we dit belijden van onze zonde? Zonder deze belijdenis maken we ten diepste God tot een leugenaar (1 Joh.1:9).

Vergeven zonden

In de weg van de echte, hartelijke schuldbelijdenis mag David het ervaren: 'U vergaf mijn zonde'.

Ze worden door de Heere weggewassen. Waar dat gebeurt, word je van straatarm: Welgelukzalig!

Hoe kan dat toch? Door mijn schuldbelijdenis? Nee. Al is dat wel de weg waarin de Heere Zijn vergeving wil schenken. Als de Heere David zijn zonde vergeeft en niet toerekent, is dat alleen omdat Hij die zonde wel heeft toegerekend aan Zijn eigen Zoon, de Heere Jezus, 'Die geen zonde gekend heeft'. Zwijsend voor Zijn aardse rechter eigent Hij de schuld van Zijn kerk; heeft Hij de schuld van vijanden op Zich genomen

en weggedragen. In deze zwijsende Zaligmaker is de zaligheid voor een schuldige zondaar.

Uitnodiging

Aan de mannenverenigingen District Friesland van Christelijke Gereformeerde kerken.

Geachte broeders,

Hierbij wordt u uitgenodigd voor de voorjaarsvergadering van het mannendistrict die gehouden zal worden op D.V. maandag 26 februari 2018.

Plaats : Sionskerk te Damwoude
Aanvang : 19.45 uur

De mannenvereniging Hendrik de Cock van Drachten heeft Ds H.de Graaf uit Urk gevraagd om een inleiding te verzorgen.

Ds H de Graaf heeft contacten met de stichting SSMJ, en zal een inleiding verzorgen over de positie van de Messias belijdende Joden in Israël.

Namens het bestuur

A.Huisman
secretaris district Friesland

Eiber 15 9247 GJ te Ureterp
Tel : 0512 - 302 597
E-mail : ahuisman5@hotmail.com

De vijfde boetsalm - Psalm 102

Psalm 102 is gedicht in de *ballingschap* (of eventueel door één van de arme Israëlieten die nog in het land Kanaän mochten blijven).

De dichter is een man die het gaat om de eer van God! Hij voelt zich in Babel niet thuis. De dichter spreekt van zijn persoonlijke nood; hij lijkt ziek geworden in ballingschap en dreigt te sterven in dat vreemde land. Dat is buitengewoon tragisch. Maar de HEERE is de eeuwige, de Getrouwe, de God van het verbond. Hij zal Israël weer bevrijden en Sion herbouwen.

De opbouw van de psalm is:

Vers 1 opschrift

Vers 2 - 12 klacht

Vers 13 - 23 zekerheid van de verhooring

Vers 24 - 29 klacht, gebed en hoop

Vers 2 - 12

De dichter spreekt van lichamelijk lijden; hij is ziek.

Vers 4 - “Want mijn dagen zijn vergaan als rook en mijn gebeenten zijn uitgebrand als een haard. Mijn hart is geslagen en verdord als gras.” Hij verwoordt wat ziek-zijn voor hem betekent. Dat is verschrikkelijk. Zijn levenstijd gaat in rook op. Gras verdort helemaal. Hij is opgebrand en heeft totaal geen kracht meer.

De dichter spreekt van de vergankelijkheid. De woorden “mijn dagen zijn vergaan als rook” en “mijn dagen zijn als een afgaande schaduw” (vers 12) maken duidelijk dat hij de dood op zich af ziet komen. In zijn ziekte *werkt* de dood! “Ik verdor als gras.”

Vers 6 - “Mijn gebeente kleeft aan mijn vlees.” Hij is vel over been.

Vers 7 - “Ik ben een roerdomp der woestijn gelijk geworden, ik ben geworden als een steenuil der wildernissen. Ik waak en ben geworden als een eenzame mus op het dak.”

Treffend is dat de dichter zich vergelijkt met vogels in een huilende wildernis. Zijn lijden brengt *eenzaamheid* mee. Hij voelt zich als een verstotene.

Vers 8 - “Ik waak.” Zijn gewone levensritme is verstoord.

Vers 9 - “Mijn vijanden smaden mij.” Denk bijvoorbeeld aan de vijanden van Job.

Vers 10 - “Want ik eet as als brood.” Hij verkeert in diepe ellende en rouw. As eten gaat nog verder dan het zich bestrooien met as.

Vers 11 - “Vanwege Uw verstoordheid en Uw grote toorn.” De HEERE heeft hem neder geworpen. Dat is diep ingrijpend! Achter zijn lijden en *in* zijn lijden voelt de dichter de ontzaglijke toorn van de heilige God.

Vers 13 - 23

Het valt op, dat in de verzen 13 - 23 de Naam van de HEERE centraal staat. Let daarop!

De dichter zit niet alleen met zichzelf! Hij zit met zijn volk dat diep in verval is. Het gaat hem om de *eer* van God! Hij ziet, *mid-den* in zijn nood, op God en vestigt al zijn

hoop op de HEERE alleen.

De dichter is zwak en sterfelijk, maar de HEERE blijft in eeuwigheid (vers 13). De HEERE woont en troont in Zijn hoge, verheven heiligdom (de verzen 13 en 20). Vergelijk Jesaja 40: 22 en Ps.103: 19.

Eeuwenlang zijn er Israëlieten geweest die de HEERE hebben gevreesd en gediend. De dichter is gelovig werkzaam met Gods toezeggingen; daar pleit hij op. Hij hoopt op de HEERE: “Gij zult opstaan, Gij zult U ontfermen over Sion, want de tijd om haar genadig te zijn, want de bestemde tijd is gekomen.” (vers 14) *Dat zet de toon voor de rest van de psalm.*

De HEERE is toch Koning! Beloften die in het geloof omhelsd worden, brengen mensen op de knieën. Dat moeten wij ook doen: ons verootmoedigen en de HEERE smeken. “Hoor, hoe een boet’ling pleit.” Want de vervulling van de belofte is volstrekt onverdiend.

De dichter mag zich steeds meer op God verlaten: “U bent er, HEERE.”

Hij herinnert eraan dat Jeruzalem een ruïne gelijk is. Hij smeekt om Gods ontferming. De HEERE is immers getrouw?! Hij is toch de God van het verbond!

“Gij zult *opstaan.*” (vers 14a), Dat is een rijke belofte! Hoe stond God op? Hij is opgestaan met een Kind. De Heere Jezus Christus is gekomen in de volheid des tijds. Christus is aan het kruis genageld. Hij riep: “Het is volbracht!” Dat betekent verzoening van de zonde. Laten we dat in onze tijd vasthouden! Daarin ligt de enige grond waardoor een verloren, doemwaardige zondaar behouden kan worden.

Het kruis betekent ook overwinning. De Heere Jezus Christus heeft aan het kruis de boze machten overwonnen. Wij mogen bidden: “Heere Jezus, Koning van Uw duurgekochte kerk, sta op! om U over ons te ontfermen.”

Vers 14c - “De *bestemde tijd* is gekomen.” Hoe wist de dichter dat? Dat wist hij op grond van Gods *geopenbaarde Woord*, op grond van Gods toezegging aan Jeremia en Daniël bijvoorbeeld.

Vers 15a - “Want Uw knechten hebben een welgevallen aan haar stenen.” Ze hopen dat die stenen weer herbouwd worden.

Vers 15b - “Uw knechten ... hebben medelijden met haar gruis.” De muren van Sion zijn verpulverd! Het gruis van Sion ligt overal en de tempel is een uitgebrande puinhoop.

Gods kinderen en knechten zijn bewogen met het diepe verval van Sion. Zij kunnen Sion niet herstellen, maar de HEERE kan dat wel. *Hij* vergadert, bouwt en bewaart Zijn kerk. Dat is gefundeerd in Zijn eeuwig welbehagen. Christus vergadert Zijn kerk uit *Joden en heidenen* - de eeuwen door. Als de HEERE ingrijpt, als Hij Zich ontfermt over de verdrukten van Zijn volk, als Hij hoort naar hun klacht en smeekgebed... *Dat komt; dat zal gebeuren!*

Vers 16 - “Dan zullen de heidenen de Naam van de HEERE vrezen, en alle koningen der aarde Uw heerlijkheid.” Zelfs de heidenen zullen diep respect hebben voor de Koning der koningen en de Heere der heren. Zij zullen Hem eer bewijzen. De HEERE zal Zich ontfermen over de arme dichter niet alleen, maar over heel Sion en zelfs over de nakomelingen. Zelfs over de kinderen die nog geboren zullen worden. (zie de verzen 19c en 29) Er is een aards heiligdom en een hemels heiligdom. Vanuit het hemelse heiligdom hoort de HEERE het zuchten van de gevangenen. Hij ontfermt Zich; Hij zal de kinderen des doods los maken (vers 21).

Vers 22 - “Opdat men de Naam van de HEERE vertelle te Sion, en Zijn lof te Jeruzalem.”

Vers 24 - 29

De HEERE beantwoordt het smeekgebed van de dichter. Er klinkt duidelijk *zekerheid* omtrent de verhoring. De dichter noemt de HEERE: “*Mijn God.*” (vers 25) Alleen van de HEERE is verwachting!

Zoals de HEERE Sion kan verlossen, kan Hij ook de dichter redden. Hij smeekt dan ook: “Neem mij niet weg in het midden mijner dagen” (vers 25). Ontferm U over mij; redt mij!

Hij ziet de *dood* voor ogen, maar ...de HEERE is van geslacht tot geslacht; Hij alleen; Hij is absoluut oneindig! De dichter smeekt Hem om redding en leven - uit genade.

De HEERE is de grote Koning. Hij is groter dan hemel en aarde.

Omdat Hij *leeft*, ontvangen de Zijnen het leven. Er is hoop, bij God vandaan: “De kinderen Uwer knechten zullen wonen en hun zaad zal voor Uw aangezicht bevestigd worden.”

Zij mogen leven onder de zegenende handen van de HEERE.

Er is toekomst.

Gespreksvragen

1. De dichter spreekt van zijn nood. We zeggen weleens: “Nood leert bidden.” Wanneer gaat dat alleen op?
2. Wat kan ons - in heel moeilijke situaties - voor wanhoop bewaren?
3. Hoe krijgen wij oog en hart voor de zaak van de HEERE?
4. “Gij zult opstaan, Gij zult U ontfermen over Sion.” Dit is een profetie. Zulke profetieën worden niet in één keer vervuld. Ze worden al méér en meer vervuld en ... volkomen pas bij Christus’ wederkomst. Hoe kunnen wij iets van de vervulling zien?
5. “Zij zult opstaan, Gij zult U ontfermen over Sion.” Zijn er nu nog zulke beloften?
6. Hoe past de Hebreënbrief vers 27 toe? (zie Hebr. 1: 10 - 12)
7. Ziet u een lijn van vers 28 naar Hebr. 13: 8 - “Jezus Christus is gisteren en heden Dezelfde en in der eeuwigheid”? In welk opzicht blijft Christus eeuwig Dezelfde?
8. De dichter van Psalm 119:126 zegt: “Het is tijd voor de HEERE, dat Hij werke...” Hoe moeten we dat verklaren?

De brief aan een ouderling (Titus)

Lezen: Titus 1

Onberispelijke vaders

Ouderling?

Heb je weleens het verlangen gevoeld om ouderling te worden? Misschien wil je over die vraag helemaal niet nadenken. Ouderling, dat vraagt nogal wat. Je denkt aan de tijd die ermee gemoeid is. Je gedachten gaan naar je vrije avonden, naar je gezin (als je dat mag hebben) en kun je dat met je werk combineren? Wie is er niet druk tegenwoordig?

Als je iets dieper in je hart kijkt, zit er ook nog een andere vraag. Ben ik wel geschikt? Wat heb ik te vertellen als ik op huisbezoek zou moeten? Betekent 'ouderling zijn' dat ik ook hardop moet bidden? in de kerkenraadskamer? Stel je eens voor dat ze je vragen om preek te lezen... je moet er niet aan denken. Of wel?

Zou de Heere niet beter iemand anders kunnen nemen? Je kunt zo een paar namen noemen van broeders uit de gemeente die heel wat meer kwaliteiten hebben dan jij.

Titus

Ik denk dat Titus soms hetzelfde gevoel heeft gehad. Hij werd door de apostel Paulus als opziener aangewezen om in Kreta aan het werk te gaan in de dienst van de Heere. Op het eiland Kreta leefde een Joodse gemeenschap waarvan er velen tot geloof gekomen waren. We lezen in Handelingen 2 dat tijdens de Pinksterpreek van Petrus ook verschillende mensen uit Kreta tot geloof zijn gekomen in de Heere Jezus. Ze zijn teruggegaan na de grote feesten in Jeruzalem en ze hebben samen een gemeente gevormd. Natuurlijk moesten

Ds. S.P. Roosendaal

die gemeenten nog veel over de Heere Jezus leren. Titus krijgt de opdracht om mensen op te zoeken die daarvoor bekwaam zijn (lees vers 5 nog een keer).

Stel je Titus even voor in die gemeente (met Joodse gelovigen). Titus was een Griek. Hij was dus onbesneden. Hij kende wel wat van de Bijbel, maar de Thora kende hij natuurlijk lang niet zo goed. Bovendien kon hij niet in de schaduw staan van Paulus. Paulus noemt zichzelf in vers 1 'een dienstknecht van God'. Het lijkt wel alsof je Mozes zelf hoort praten. En dan hij... Titus.

Kreta

Het eiland Kreta is niet de gemakkelijkste plek om te werken. Vanouds woonden daar de Filistijnen. Je hoeft maar aan de geschiedenissen van Simson uit het boek Richteren te denken om iets van de volksaard te begrijpen. Over de Kretenzen was in die tijd zelfs een uitdrukking: Kretenizeren. Dat betekende zoiets als: liegen als een Kretenzer, liegen alsof het gedrukt staat. Eén van hun dichters, schrijft Paulus in vers 12, heeft zelfs gezegd dat het leugenaars zijn, kwade beesten, luie buiken.

Google even op Kreta bij Tui, Corendon of Sunweb en je gaat deze beschrijving niet vinden. Maar Paulus benoemt dat het een eiland is met christenen die lijden aan dwalingen. Titus heeft ronduit een moeilijke gemeente getroffen met een lastige taak: ouderlingen zoeken die leiding kunnen geven aan dwaalzieke schapen.

Dwaling

Aan wat voor een soort dwalingen moe-

ten we denken? Uit Titus 1 krijg je twee indrukken:

1. Joodse wetten

Joden die tot geloof in de Heere Jezus kwamen, hadden nogal eens de neiging om de wetten van de Thora als maatgevend voor de christenen uit de volken voor te stellen. In vers 10 noemt Paulus de besnijdenis. Die dwaalleraren konden je bijvoorbeeld vertellen: ‘je bent best een goede christen, maar... je moet je wel laten besnijden, anders hoor je niet echt bij God’. Een ander voorbeeld noemt Paulus in vers 15, daar gaat het over de reinheidswetten. Die dwaalleraren legden christenen voedselwetten op, terwijl op het Apostelconvent (een soort synode) in Handelingen 15 was afgesproken dat heidenen zich niet aan dat soort wetten hoefden te houden.

2. Syncretisme

De andere dwaling heet met een lastig woord ‘syncretisme’. Die cultuur van liegen, compromissen sluiten met de waarheid, je overgeven aan allerlei uitspattingen, begon ook onder christenen geaccepteerd te raken. Je kunt een prachtige geloofsbelijdenis hebben, maar als je de Heere met je werken verloochent ben je tot elk goed werk ongeschikt (vers 16).

Opziener

Titus krijgt de opdracht om de dwaling te bestrijden en orde in de chaos te scheppen. Hoe moet hij dat doen? Paulus zegt dat hij van stad tot stad ouderlingen (presbyters) aan moet stellen. Van welke kwaliteit moeten zulke oudsten wel niet zijn om in de dienst van de Heere te mogen werken? Wij zouden misschien zeggen: neem de meest intelligente. Neem iemand met bestuurservaring. Zorg dat je iemand vraagt

die zich al lang een gelovige mag noemen. Stuur hem zes jaar naar Apeldoorn en dan... Nee, Paulus heeft een andere profielschets voor ogen. Hij laat Titus vaders zoeken. Vaders die een onberispelijk leven leiden. Wat betekent dat? Mogen ze geen fouten maken? Fouten maakt iedereen, maar het gaat om je geestelijk gezag. Geestelijk gezag krijg je niet door zondeloosheid, maar door de manier waarop je met je zonden omgaat. Ben je een man die op de knieën gaat? Kun je buigen als vader?

Vader

Paulus noemt Titus in vers 3: mijn oprechte zoon. Die titel is niet toevallig, want de ambtsdrager die Titus moet zoeken blinkt uit in vaderschap. Zijn gezin komt op 1. Wouter Bos en Jesse Klaver willen papadag. Maar voor een ouderling in de gemeente van de Heere Jezus is het elke dag ‘papadag’! Hij gaat zijn kinderen voor in een leven van gastvrijheid, bezonnenheid en heiligheid. Hij gaat beheerst om met alcohol en ruzies. Zijn werk staat niet in het teken van een groot salaris, maar in het teken van zijn gezin. Zulke mannen, die thuis de afwas doen, die zijn geschikt voor het Koninkrijk van God.

Onberispelijk

Ben jij onberispelijk? Misschien is dat een vraag voor thuis! Een vraag aan je vrouw. Een vraag aan je kinderen, aan je familie, aan je vrienden. Ben ik voor jullie geloofwaardig?

Je kunt niet je kinderen vertellen dat ze niet mogen roken als je zelf de derde sigaar van die dag aansteekt. Je bent als ouderling niet geloofwaardig als je een vriendelijk smoel opzet buiten de deur terwijl je achter de voordeur alles kort en klein scheldt, als het daar dan bij blijft. Kennen ze thuis je twijfel? Hebben ze papa ooit een zonde horen belijden? Dan ben je onberispelijk!

Jezus

Onberispelijke vaders zijn hard nodig in de gemeente van God. Ze mogen naast hun vaderschap een herderstaak vervullen. Wij denken al snel in termen van leraars en leerlingen, maar de Schriften spreken van herders en vaders. Kijk maar naar de Heere Jezus. Hij was de Rabbi van Nazareth. Zijn discipelen (leerlingen) volgden Hem. Maar Hij was geen Leraar voor hen. Hij was voor hen als een Vader. Hij weerspiegelde Zijn hemelse Vader. Onberispelijk.

In gedachten zie ik Johannes lopen. Misschien was hij nog maar 16 jaar toen hij de Heere Jezus volgde. Christus spreekt tot hen als tot Zijn kinderen. In het Huisgezin Gods zijn vaders (en moeders!) nodig om dwaalleraren de mond te snoeren. In de navolging van Jezus leer je een vader te zijn.

Woord

Vaders die ouderling zijn hoeven het niet te verwachten van hun eigen gezag of onberispelijkheid. Ze hebben een hoop op het eeuwige leven. Die hoop staat verankerd in het Woord van de Heere (zie vers 2). Daarom is het zo verschrikkelijk belangrijk dat ouderlingen en diakenen thuis zijn in de Bijbel. Dwalingen bestrijd je niet met gezag, als dat gezag niet verbonden is aan het Woord. We leven in een cultuur en tijd waarin lezen niet populair is. Dat geldt ook voor Bijbellezen. Netflixen is een stuk eenvoudiger, maar jij mag investeren in het geopenbaarde Woord dat zielen tot zaligheid brengt. Steek je daar tijd in? Bouw je je gezag op dat allerheiligste Woord van de Heere? Dan moet je niet gek opkijken als God je op een dag roept om als ouderling te dienen in Zijn Huisgezin!

Gespreksvragen

1. Vertel aan je rechter buurman hoe dicht het ouderlingschap bij je staat. Is het voor jou een droom of een nachtmerrie?
2. Welke dwalingen en gevaren signaleer je vandaag in de gemeenten (meer-voud!)?
3. Liggen die dwalingen dichterbij de regeltjes van de kerk of bij het 'syncretisme'?
4. Vind je dat je ten opzichte van je familie en je gezin op dit moment de juiste keuzes maakt? Heb je voldoende aandacht voor hun geestelijk welzijn? Wat zou je kunnen verbeteren?
5. De Heere Jezus wordt in Jesaja 9 aangewezen als een Eeuwige Vader. Heb je ooit iets van Zijn Vaderschap in je leven ervaren? Hoe wil Hij vandaag de Vader in je verheerlijken?
6. Welke stap ga je morgen nemen om het Woord dichterbij te laten komen? Laat het niet bij een goed voornemen blijven!

We zijn een nieuw jaar ingegaan. 2018, een jaar uit Gods hand ontvangen. Een jaar waarin weer van alles kan gebeuren. Wij weten de toekomst niet. Maar in Psalm 31: 16 staat: “Mijn tijden zijn in Uw hand”. Dat geeft rust bij alle onzekerheid in deze wereld. Waarom zijn we nog weer een nieuw jaar ingegaan? Niet om voor onszelf te leven. Maar om de Heere te dienen in de tijd, die ons is gegeven. Om te leven in liefde tot God en tot onze naaste.

- Op de bondsdag op zaterdag 28 oktober jl. is een brief voorgelezen die daarna namens de vier mannenbonden is verstuurd naar Zijne Majesteit koning Willem-Alexander en Hare Majesteit koningin Maxima. Op 10 november kregen we een reactie, waarbij de koning laat weten dat hij de goede wensen aan hem, zijn huis en zijn familie op prijs stelt. Laat er voortdurend gebed zijn voor allen die in hoogheid zijn gezeten.
- We zeggen prof. dr. T.M. Hofman hartelijk dank voor zijn Bijbelstudies in de Saamwerkers van 2017. Ds. S.P. Roosendaal te Nieuwe-Pekela zal dit jaar Bijbelstudies uit het N.T. aanleveren.
- Ook wil ik in dit nummer uw aandacht vragen voor onze Huishoudelijke Vergadering op zaterdag 17 maart in Baarn. U hebt hierover al bericht gehad, gecombineerd met wijzigingsvoorstellen van onze statuten en het huishoudelijk reglement. We hopen op een goede bespreking van de agenda.

Ds. W.A. Capellen hoopt voor ons een onderwerp te behandelen. Uw aanwezigheid wordt op hoge prijs gesteld.

Een hartelijke groet, namens het bestuur
A. Kok (secretaris)

Even aandacht voor:

- Besturenmiddag zaterdag 17 maart 2018 in de Chr.Geref. Adventkerk te Baarn. Aanvang 14 uur.
- Bondsdag zaterdag 13 oktober in de Chr. Geref “De Tabernakel” te Ede. Aanvang 10 uur.
- Uiterste inleverdatum kopij voor De Saamwerker nummer 2-2018: zaterdag 17 maart 2018.

Voor alle data geldt D.V.

De kerk

BGD. Geloofsleer door dr. J.van Genderen en dr. W.H. Velema.

Hoofdstuk 14 van de BGD.

De middelen der genade

Par.53: Het Avondmaal

53.1. Het Avondmaal als instelling van Christus.

1. Het is ingesteld door Christus: Matth.26,1 Kor.10 en 11. Wanneer? Bij de viering van het Pascha was een offer dat in een maaltijd overging. Centraal was het feit dat God in de Paasnacht sparend voorbijging, om het bloed van het lam (Ex.12).
Denk aan de tekst 1 Kor.5:7: Ons Paaslam is voor ons geslacht.
Het was de maaltijd der verlossing dat aanstaande was. Brood en wijn werden door Christus in verband gebracht met Zijn dood: dit is mijn lichaam-bloed.
Het Avondmaal is wel aan het Pascha verbonden maar er niet aan gelijk. Het is nu geen offer meer (i.t.t Rome) want Christus gaf Zichzelf als offer en Hij gaf ons de maaltijd.
Er is ook sprake van het verbond bij het Avondmaal, denk aan het bloed dat vloeide bij het Sinaïverbond. Het wil zeggen dat door het nieuwe verbond de dood van Jezus bekrachtigd werd. (Jer.31:34). Zonder dit bloed is er geen gemeenschap met God. Doop en Avondmaal zijn verbondsteken en -zegels.
2. De Heiland heeft het ingesteld tot Zijn gedachtenis. Gedenken is een daad van geloof en dankbaarheid. Zoals Israël elk jaar aan de uittocht dacht, zo bij het avondmaal is er een gedenken aan de volkomen verlossing door Chris-

Ds. A.K. Wallet

tus. Het verkondigen van de dood des Heeren is een openlijk getuigen van Christus. Aan Hem hebben zij hun leven te danken.

Een prachtige zin uit het formulier: Aldus zullen wij Zijner daarbij gedenken. Het H.A heeft ook het verwachten in zich. Totdat Hij komt! Dan wacht het H. A. de bruiloft van het Lam.

53.2. Het sacrament van de gemeenschap met Christus en met elkaar.

1. De gemeenschap met Christus (aan al Zijn schatten en gaven) staat voorop. (1 Kor.10:16)
H.A is horen: "Dit deed Ik voor u." en daar leeft het geloof van.
Het is een genadig bevel: neemt, eet en drinkt.
2. De onderlinge gemeenschap. Eerst die van Christus, dan ook aan elkaar. (1 Kor.10;16,17).
Het door broederlijke liefde één lichaam zijn en dat niet alleen met woorden maar ook met de daad jegens elkaar bewijzen (Formulier).

53.3 Leergeschillen

1. In de R.K.de leer van de eucharistie. Al vroeg begon de idee van het offer bij het H.A. door te dringen. De gaven van de liefdemaaltijd met aansluitend het H.A werd al gauw als een offer gezien, compleet met altaar en priester.
Een tweede motief is de verandering van brood en wijn. Sinds 2015 is de leer van de transsubstantiatie een dogma in de R.K. De eucharistie is een sacrament

en een offer: het sacrament ontvangt men bij de communie en het offer wordt in de mis opgedragen. Het ene offer van Christus is dus niet genoeg. Men kent dan ook de zielenmissen, daar de mis een verzoenend offer is voor levenden en doden. Zo kan er een mis opgedragen worden voor doden die lijden in het vagevuur.

2. Divergenties in de kerken van de Reformatie.

Met Calvin belijden wij dat Christus geestelijk tegenwoordig is. Alleen door het geloof delen wij in de gemeenschap met Christus. Door de Heilige Geest worden wij hoe langer hoe meer met Christus verenigd. Luther leerde echter dat Christus bij het Avondmaal lichamelijk tegenwoordig is, want hij is lichamelijk overal tegenwoordig. In de gereformeerde avondmaalsleer belijden wij dat de geestelijke tegenwoordigheid van Christus zo reëel is dat wij Hem ontmoeten en Zijn gemeenschap ontvangen.

53.4 De viering van het avondmaal

- Men dient zichzelf (niet anderen) te beproeven naar 1 Kor.11:28. Wat betekent: de gewisse belofte van God geloven? Niet dat wij gewis geloven, (niet wat wij van onszelf geloven) maar dat wij de belofte van God geloven.
- Kinderen aan het avondmaal? Is het niet beter voor de kinderen om al jong deel te nemen, dan zijn ze eraan gewend, zo hoort men. Het zijn toch leden van de gemeente, zo kunnen ze toch met hun ouders aanzitten, is weer een ander motief. Doch daar in 1 Kor. staat dat men rekenschap van het geloof moeten kun-

nen afleggen, kan dat niet van kinderen geëist worden.

- Er zijn onder invloed van oecumenische bewegingen een aantal vormen van avondmaalsgemeenschap ontstaan. Zo bv. de open-communie, waarbij alle aanwezigen in de kerk mogen komen. Velen achten tegenwoordig overeenstemming in de leer niet nodig om gezamenlijk avondmaal te vieren. De rest komt vanzelf wel zo acht men.

Vragen

- Zowel in zondag 28, vr. en antw.75 als in het avondmaalsformulier wordt beleden dat het (alleen) voor gelovigen is ingesteld. Wat zijn gelovigen i.v.m. het Avondmaal?
- Wat is het wezenlijke onderscheid tussen de mis en het H.A.? H.C.z.30, vr. en antw.80?
- Soms uit men kritiek op vraag 81 van zondag 30 van de H.C. Mag men voorwaarden stellen?
- Wie zijn de hypocrieten uit antw. 81? Hoe wordt kerkelijke tucht toegepast? (antw.82)
- Wat verstaan we onder een volkomen geloof? Avondsmaalsformulier.
- In art.35 van de Ned., geloofsbelijdenis wordt gezegd dat wij het H.A. met eerbied en ootmoedigheid ontvangen. Zegt dit ook iets van de wijze waarop het Avondmaal gevierd wordt?
- Wat is zichzelf een oordeel eten en drinken, 1 Kor.11:29.? Wat ontvangt de goddeloze in het H.A. (art.35 NGB)

Vragen staat vrij

Ds. A.K. Wallet

Een lid van een M.V. stelt: ik zit met een vraag: hoe zit het eigenlijk met de vermelding van de moeders van de koningen? Vaak staat die er wel bij, maar soms ook niet. Kan dit een bepaalde reden hebben?

Allereerst is vermeldenswaard dat bij de koningen van Israël, van het 10-stammenrijk, geen enkele moeder vermeld wordt. De schrijver van hun historie, onder leiding van de Heilige Geest, had er geen belang bij, omdat het daar niet om de Davidische lijn ging. Dat wil zeggen niet om de Messiaanse lijn die uitkomt en heen werkt, door al die geslachten, naar Christus. Je ziet bij de koningen van Israël ook steeds weer nieuwe koningshuizen. De ene koning wordt afgezet of vermoord en de ander komt weer in zijn plaats. Er zit geen lijn in, het is niet doelgericht naar de toekomst van de grote Davidszoon Jezus Christus. Dat neemt niet weg dat zij stuk voor stuk wel verantwoordelijk zijn aan God, Die ook in Israël gediend wilde worden. Denk maar aan een profeet als Elia die Achab waarschuwt als ook andere profeten die in het tien-stammenrijk werkzaam geweest zijn.

Bij het koninkrijk van Juda is juist die Davidische lijn wel belangrijk. Daar zien we geen verandering van koningshuis, al waren het niet allemaal Godvrezende koningen, maar wel is er de opvolging van vader op zoon of soms ook zonen, denk aan de zonen van koning Josia die ook op de troon gezeten hebben.

Bij deze lijn wordt uitdrukkelijk de moeder van de koning genoemd. Zij hebben deel aan de voortgang van de Messiaanse lijn

van het koningshuis. Het waren moeders die in de opvoeding van hun kinderen een grote taak hadden. Het zijn niet alleen de vaders die een taak hebben, maar zeker ook de moeders. Wat was het rijk als de moeders zelf Godvrezende moeders waren. Zo'n moeder had David de vader van het koningshuis. Wat zegt hij van zijn moeder? Zij wierp mij reeds op U in barenssmarte, aldus zo verwoord in de klassieke berijming. Ps.22:5.

Er zijn twee uitzonderingen in het huis van David. Dat zijn twee koningen, waarvan de moeder niet vermeld wordt. Van de 22 koningen die geregeerd hebben, ontbreken bij de koningen Joram en Achaz de namen van de moeders. Het kan zijn, zo oppert een onder ons al 25 jaar bekende Oudtestamenticus, dat bij de troonsbestijging van deze koningen de moeders al overleden waren. Dat is dus een historisch argument. We zien nog een argument, waarom de moeders niet vermeld zouden kunnen zijn. Deze twee zijn de enige koningen waarvan expliciet vermeld staat: hij wandelde in de weg van de koningen van Israël. En we zagen dat bij de koningen van Israël geen moeder vermeld was.

Daar deze twee nu de weg gaan van de koningen van Israël, stellen zij zich in feite buiten de messiaanse lijn. Zij zijn geen ware zonen van David. Nu waren er wel meer zondige koningen in Juda, maar dan staat dit er niet zo nadrukkelijk bij. Maar het specifieke 'zij wandelden in de weg van de koningen van Israël' staat alleen bij deze twee koningen Joram en Achaz. Zij waren

Boekbespreking

beide koningen die veel kwaad gedaan hebben. Achaz liet zelfs de deuren van de tempel sluiten. Er was geen dienen meer mogelijk van de God van Zijn volk. Alle koningen zullen eens verantwoording moeten afleggen van hun regeringsperiode. Hoe zullen de moeders dat dan beoordelen? Wat hebben die moeders voor hen betekend?

Over één Koning hoeven wij geen twijfels te hebben: Hij is Jezus de Zoon des Vaders en de naam van zijn moeder, naar het vlees was, Maria. Deze moeder zong van deze grote Koning: Mijn ziel verheft Gods eer; Mijn geest mag blij de Heer; mijn zaligmaker noemen; die in haar lage staat; Zijn dienstmaagd niet versmaadt, maar van Zijn gunst doet roemen.

Bij U is vergeving *Gedachten bij Psalm 130*

Uitg: Cursussen Oudvaders
Prijs: €24,50

Cursussen heeft een nieuw boek uitgegeven: 'Bij U is vergeving, gedachten bij Psalm 130' door dr. John Owen. De uitgave is destijds uit het Engels vertaald door J. Ross en C. Brem. De heer P.S. Maljaars verzorgde een vernieuwde uitgave/hertaling. In het boek is ook een korte levensbeschrijving opgenomen.

Dit werk van Owen heeft geen aanbeveling nodig, want de lezer die belang heeft bij de dingen die in deze psalm naar voren komen, zal meteen merken hoe helder en duidelijk Owen ze uitlegt. Maar het is meer dan een verklaring van de acht verzen uit deze Psalm. Hij schrijft over de aard van de vergeving van de zonden, de toestand van een verlegen ziel, die door de schuld van de zonde gedrukt wordt en door de ontdekking van de vergeving die bij God is, ondersteund en bemoedigd wordt. Door de schrijver wordt uiteengezet hoe zo'n persoon heeft te handelen, wat zijn enige grond van troost en zaligheid is en hoe die verkregen wordt. In heel zijn boek bevestigt Owen dat hij geen ander fundament legt dan wat gelegd is, dat is Jezus Christus, 1 Kor. 3:11.

Owen leefde van 1616-1683. Bij zijn dood noemde hij zich 'een arme, zwakke roeier die wegvallt in de storm, die zich evenwel verlaat op de grote Stuurman die blijft'.

A. Kok

Sprekers voor de mannenthemadagen in D.V. 2018.

- **10 maart Woerden:** ds. G.R. Procee (Middelharnis) en ds. M. Messemaker (Nijkerk)
- **14 april Tholen:** ds. A.D. Fokkema (Kerkwerve) en ds. J.Th. Pronk (Sirjansland)
- **21 april 't Harde:** ds. H. Korving (Urk) en ds. W.J. Westland (Lelystad)
- **6 oktober Veenendaal:** ds. L. A. den Butter (Culemborg) en ds. M. Messemaker (Nijkerk)
- **10 november Ridderkerk:** ds. A.D. Fokkema (Kerkwerve) en ds. J. Th. Pronk (Sirjansland)

De CGK-predikanten nemen de Bijbels-theologische lezing voor hun rekening en de Hervormde predikanten de praktisch-pastorale insteek.

Gespreksvragen bij bijbelstudie Psalm 51 (Saamwerker nr.4 2017)

1. Veel mensen in het westen doen alsof overspel en echtbreuk helemaal niet zo erg is. Hoe moeten wij daarmee omgaan?
2. Wat is Bijbelse boetedoening? Kunt u (buiten de psalmen) enkele Bijbelhoofdstukken noemen, waar dat te vinden is?
3. De heel grote zonde van overspel en moord blijft niet zonder gevolgen. Wat zijn bij David de gevolgen? (Vergelijk 2 Samuël 12 : 9 -12)
4. Waarom is het zo belangrijk persoonlijk uw zonde te belijden?
5. Kan Psalm 51 dienen als een model voor het gebed van mensen die vergeving en vernieuwing zoeken in Gods barmhartigheid in Christus?
6. Heeft deze psalm ook een boodschap voor een onbekeerd mens?
7. Kunt u weten dat u gewassen/gereinigd bent van uw zonde?
8. Hoe kunnen wij de zonden haten en vlieden?
9. Hoe kunnen wij christologisch spreken over deze psalm?